

14. navadna nedelja – leto A

Sprejmite moj jarem nase in učite se od mene ...

Tedaj je Jezus spregovoril in rekel: »Slavim te, Oče, Go-spod neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa otročičem. Da, Oče, kajti tako ti je bilo všeč. Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne pozna Sina, razen Očeta, in nihče ne pozna Očeta, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek. Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.« (Lk 10,21–22)

Sprejmite moj jarem nase in učite se od mene ... ker sem krotak in iz srca ponižen in našli boste mir svojim dušam, kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.

Najprej pogledjmo, kaj je jarem?

Ve kdo? Ga je kdo že videl? Za koga je jarem? Da, za vola. In kaj je breme? Voz, plug za oranje, brana ipd. Vol je pač žival za delo. Vse, v kar je vol vprežen, je njegovo breme.

Kaj pomeni da je jarem prijeten?

Da ne tišči, da se dobro prilega, da je mogoče dobro vleči, dobro delati. Slab jarem pušča brazgotine, tišči in žuli, zato žival uničuje. V dobrem jarmu je tudi breme lažje. Z dobrim jarmom sta dve živali dobro povezani in skupaj še lažje vlečeta. Ostanimo kar pri volih in skušajmo razumeti Jezusove besede.

K čemu nas vabi? Da se z njim učimo krotkosti in ponižnosti?

Kaj bi to za vola pomenilo? **Kaj je nasprotje od krotkega vola?** Trmasti vol. Kaj bo počel? Skušal se bo znebiti jarma, s katerim je privezan na breme, ter jarma, s katerim je povezan z drugo živaljo. Mu bosta trma in nasilje kaj pomagala? Ne! Boljša je pametna krotkost. Kar pač mora vleči, mora. Če bo vlekel skupaj v paru in stopil pametno v korak, bo to le lažje. **In kaj pomeni ponižnost?** Da vol sprejme gospodarjeve ukaze. Kamor mora pripeljati, mora. Naj trmari in protestira kolikor hoče, nič ne bo zaleglo. Gospodar je gospodar, naj mu bo všeč ali ne. In če je gospodar še dober po vrhu, bo tako ali tako poskrbel, da bo dobro tudi za vola, ne bo pa ga imel zato, da bo lenaril. Če ne bo protestiral, mu bo lažje. Sedaj je mogoče že bolj jasno, k čemu nas Jezus vabi. Vabi nas, naj ne sanjamo o življenju brez navora. Tega tu ni. Vzemimo nase jarem! Ustvarjeni smo, da živimo polno in to vedno stane. To ne bo poležavanje. Tudi ko smo na počitnicah, smo na nek način poklicani, da sprejemamo Gospodovo pot, da ne gremo po svoje. Poštenost in odgovornost, ljubezen in zvestoba Bogu je naš neprestani jarem. Če se ga ne otepamo, bo to dobro za nas. Breme ostaja: čaka nas bolezen, trpljenje, smrt ... Nekaj tega bo vedno. Če živimo v zavesti, da tako je in to sprejmemo za dobro, nam bo lažje. Zakaj bo jarem prijeten? Zato, ker nas Jezus uči, kako naj gremo skozi življenje. Breme je tam, jarem – način, kako bomo vlekli – pa izbiramo. Poštenje je prijetnejši jarem – manj bo žulilo, vest bo mirna – če sprejmemo breme, ki je zadaj. Zvestoba v zakonu, daje več kot nezvestoba – jarem zvestobe je lepši, če sprejmemo breme zakona. Jarem iskrenega prijateljstva je prijetnejši od izživljanja, jarem poštenega odnosa do

staršev je lepši od neodgovornega upiranja. Sprejeti jarem nase, pomeni sprejeti realnost življenja in vzljubiti drugega, ki je ob nas. Pomeni vzljubiti krotkost. Vzeti nase dejstvo bremena, pa pomeni sprejeti življenje, tako kot je. Iskati, kaj Bog hoče, ne pa ves čas protestirati. Radi bi bili popolnoma svobodni od ljudi in od Boga. Ne paše nam krotkost in bojimo se ponižnosti, a le v tem najdemo notranji mir in srečo. Če bomo krotki ob ljudeh, bodo radi z nami in jarem sobivanja bo lep. En kup predstav imamo, kaj bi moralo biti. Biti ponižen, pomeni sprejeti Gospoda za vodnika in gospodarja. Čudno bi bilo, če bi vol vodil gospodarja, kot je neumno, če mi vodimo Boga. Sprejmimo jarem ponižnosti, da bomo pametno vozili skozi življenje, da naše življenje ne bo prazno.